

מסמך 40

מסמך 40

בני האל המרקיעים

כפי שאירע בנוגע לרבות מהקבוצות העיקריות של הוויות ביקום, התגלו גם שבע מחלקות כלליות של בני האל המרקיעים:

1. בני-תמותה מותכי-אב.

2. בני-תמותה מותכי-בן.

3. בני-תמותה מותכי-רוח.

4. שרפים אבולוציוניים.

5. בנים חומריים מרקיעים.

6. אמצעיוניות מועתקות.

7. מכווננים בעלי-אישיות.

סיפורן של הוויות אלה – החל מבני התמותה שמוצאם-מן-החי של העולמות האבולוציוניים ועד למכווננים בעלי האישיות של האב האוניברסאלי – מציג סקירה מרהיבה של המתת נטולת הרבב של אהבה אלוהית ושל המחילה האדיבה על הכבוד, דרך כל הזמנים וברחבי כל היקומים של הבריאה עצומת-הממדים של אלוהויות פרדיס.

מסמכים אלו החלו בהצגת האלוהויות, והתיאור, שגולל קבוצה אחר קבוצה, הלך וירד במורד הסולם האוניברסאלי של ההוויות החיות, עד אשר הגיע אל סדר החיים הנמוך ביותר הניחן בפוטנציאל אלמוות; וכעת, נשלחתי אנוכי מסאלווינגטון – אנוכי שהייתי בזמן מן הזמנים בן-תמותה אשר מקורו בעולם אבולוציוני של חלל – על-מנת להמשיך ולהרחיב את היריעה של הסקירה על אודות התכלית הנצחית של האלים באשר לסדרי הבנים המרקיעים, ובייחוד באשר ליצורים בני התמותה של הזמן והמרחב.

מכיוון שרובו של תיאור זה יוקדש לדיון בשלושת הסדרים הבסיסיים של בני-תמותה מרקיעים, נתייחס ראשית לסדרי הבנים המרקיעים אשר אינם בני-תמותה – השרפי, האדמי, האמצעיוני והמכוון.

1. שרפים אבולוציוניים

יצורים בני-תמותה אשר מוצאם-מן-החי אינם ההוויות היחידות אשר להן הזכות ליהנות מהיותן בנים; הגייסות המלאכיים שותפים אף הם להזדמנות הנשגבת להגיע לפרדיס. וגם שרפים שומרות משיגות מעמד של בנים מרקיעים באמצעות התנסות ושירות עם בני התמותה המרקיעים של הזמן. מלאכיות כאלה מגיעות לפרדיס דרך שרפינגטון, ורבות מהן אפילו מתקבלות לסגל הסופיונות של בני התמותה.

הטיפוס לעבר הגבהים הנשגבים של היות בנים סופיוניים מעם האל הינו הישג של מומחיות בעבור מלאכית, הישג העולה בהרבה על הישרדות הנצח שלכם, המושגת באמצעות תכניתו של הבן הנצחי וסיועו הקיים-לעולם של המכוון השוכן; ואולם, השרפים השומרות, ולעיתים אף אחרות, אכן מסוגלות להרקעות שכאלה.

מסמך 40

2. בנים חומריים מרקיעים

הבנים החומריים של האל נבראים ביקום המקומי לצד המלכי-צדקים ועמיתיהם, וכולם מסווגים כבנים יורדים. ואכן, האדמים הפלנטאריים – הבנים והבנות החומריים של העולמות האבולוציוניים – הינם בנים יורדים, אשר יורדים אל העולמות המיושבים מספירות המקור שלהם, בירות המערכות המקומיות.

כאשר אדם וחווה שכאלו מצליחים באופן מלא במשימתם הפלנטארית המשותפת כמרוממים ביולוגיים, אזי הם חולקים בגורל של שוכני עולמם. כאשר עולם שכזה מתייצב בשלבים המתקדמים של אור וחיים, בן ובת חומריים נאמנים אלו מורשים לפרוש מכל תפקידיהם הניהוליים בפלנטה, ולאחר שהם משוחררים באופן הזה מהרפתקת הירידה, הם מורשים להירשם ברשומות היקום המקומי כבנים חומריים אשר הפכו-למושלמים. בדומה לכך, כאשר משימה פלנטארית מתעכבת ממושכות, עשויים הבנים החומריים המצויים במעמד נייח – אזרחי המערכות המקומיות – לפרוש מפעילויות הספירות אשר בהן רכשו מעמד, ולהירשם באותו אופן כבנים חומריים אשר הפכו-למושלמים. לאחר סיום השלבים הרשמיים הללו, אדמים וחווה משוחררים שכאלו מוכרים כבנים מרקיעים של האל ועשויים לצאת באופן מיידי למסע הארוך להאווה ולפרדיס, המתחיל בדיוק במקום של מעמדם ושל הישגם הרוחני הנוכחיים. ומסע זה הם עושים בלוויית בני התמותה ובני-אל מרקיעים אחרים, והם ממשיכים עד אשר הם מוצאים את האל ומתקבלים לסגל הסופיונות של בני התמותה בשירותן הנצחי של אלוהויות פרדיס.

3. אמצעיוניות מועתקות

למרות שהן מנועות מן התועלות המיידיות של המתת הפלנטארית של בני האל היורדים, ולמרות שההרקה לפרדיס מתעכבת לאורך זמן רב, אף-על-פי-כן, מעט לאחר שפלנטה אבולוציונית הגיעה לעידני הביניים של אור ושל חיים (אם לא לפני כן), שתי קבוצות הבריות האמצעיוניות משוחררות מתפקידיהן בפלנטה. לעיתים מרביתן מועתקות, יחד עם בני-דודיהן האנושיים, ביום ירידת מקדש האור ורוממות הנסיך הפלנטארי לדרגה של ריבון פלנטארי. עם שחרורם מן השירות הפלנטארי, שני הסדרים נרשמים ביקום המקומי כבני אל מרקיעים ומתחילים מיידית בהרקה הארוכה לעבר פרדיס, ובאותן דרכים ממש אשר צוו לשם התקדמות הגזעים בני התמותה של עולמות החומר. הקבוצה הראשית נועדה להגיע לסגלי הסופיונים השונים, אך האמצעיוניות המשניות, או האמצעיוניות האדמיות, מנותבות כולן לשם גיוס לסגל הסופיונות של בני התמותה.

4. מכווננים בעלי-אישיות

כאשר בני התמותה של הזמן נכשלים בהשגת הישרדותה הנצחית של נשמתם במהלך שותפותם בפלנטה עם מתנות הרוח של האב האוניברסאלי, כישלון שכזה לעולם איננו מתרחש, בשום אופן שהוא, כתוצאה מהזנחה מצדו של המכוון בתפקיד, בסעד, בשירות או במסירות. בעת מותו של בן התמותה, משגוחים נטושים אלו שבים לדיווינגטון, ובהמשך, לאחר משפטו של זה אשר לא שרד, הם עשויים להיות מוצבים מחדש בעולמות הזמן והמרחב. לעיתים, לאחר תקופות שירות חוזרות כאלה, או לאחר התנסות יוצאת דופן כלשהי, כדוגמת פעילות כמכוון שוכן של בן מתת שהתגשם בגוף, מכווננים יעילים אלו הופכים לאישיות בידי האב האוניברסאלי.

מכווננים בעלי אישיות הינם הוויות מסדר ייחודי בל-ישוער. במקור היה מעמדם קיומי קדם-אישיותי, והם רכשו התנסות באמצעות השתתפות בחייהם ובנתיבותיהם של בני התמותה הנמוכים של עולמות החומר. ומכיוון שמקור האישיות אשר הוענקה למכוונני המחשבה המנוסים הללו הינו במעיין השופע של הסעד האישי המתמשך של האב האוניברסאלי המעניק אישיות התנסותית ליצירי בריאתו, מכווננים בעלי אישיות אלו מסווגים כבני-אל מרקיעים, הסיווג הגבוה ביותר מכל סדרי הבנים הללו.

5. בני-תמותה של זמן ומרחב

מסמך 40

בני התמותה מייצגים את החוליה האחרונה בשרשרת של אותן הוויות המכונות בני האל. המגע האישי של הבן המקורי והנצחי עובר הלאה ומטה דרך סדרת התגלמויות אישיות בעלות מידת אלוהיות הולכת ומתמעטת ומידת אנושיות הולכת וגדלה, עד אשר סדרה זו מגיעה להוויה הדומה לכם עד מאוד, הוויה אשר תוכלו לראותה, לשמעה ואף לגעת בה. או אז אתם נעשים מודעים רוחנית לאמת הכבירה אשר אתם עשויים לתפוש באמונתכם – שאתם הינכם בניו של האל הנצחי!

ובאופן דומה מתקרבת הרוח המקורית והאינסופית, באמצעות סדרת סדרים ארוכה בעלי מידת אלוהיות הולכת ומתמעטת ומידת אנושיות הולכת וגדלה, קרוב יותר ויותר אל היצורים הנאבקים של העולמות, ומגיעה אל גבול ביטויה במלאכיות – אשר נבראתם נמוכים מהן אך במעט – ואשר שומרות ומנחות אתכם באופן אישי במסע החיים בנתיבתכם כבני-תמותה של הזמן.

האל האב איננו מנמיך עצמו, ואיננו יכול לעשות כן, על-מנת ליצור קשר אישי כה קרוב עם המספר האינסופי-כמעט של יצורים מרקיעים המצויים ברחבי יקום היקומים. ואולם האב איננו משולל קשר אישי עם יצוריו הנמוכים; אתם אינכם נעדרים נוכחות אלוהית. למרות שהאל האב איננו יכול להימצא עמכם באופן של התגשמות ישירה של האישיות, הוא מצוי בקרבכם והינו מעצמכם באמצעות זהות מכוונני המחשבה השוכנים, המשגוחים האלוהיים. וכך מגיע האב, המצוי במרחק הרב ביותר מכם באישיות וברוח, לקרבה המרבית אליכם במעגל האישיות ובנגיעת הרוח של ההתייחדות הפנימית עם נשמותיהם ממש של בניו ובנותיו בני התמותה.

ההזדהות עם הרוח מהווה את סוד הישרדות האישיות, והיא זו הקובעת את גורל ההרקעה הרוחנית. ומכיוון שמכוונני המחשבה הינם הרוחות היחידות בעלות פוטנציאל של היתוך המזדהות עם האדם במהלך חייו בגוף, בני התמותה של הזמן והחלל מסוגלים בעיקר בהתאם ליחסם למתנות אלוהיות אלה, למשגוחי המסתורין השוכנים. וסיווג זה מתבצע כדלקמן:

1. בני-תמותה אשר בהם שוהה מכוון באופן ארעי או התנסותי.

2. בני-תמותה מסוגים שאינם מותכי-מכוון.

3. בני-תמותה בעלי פוטנציאל היתוך עם מכוון.

סדרה מספר אחת – בני תמותה אשר בהם שוהה מכוון באופן ארעי או התנסותי. בסדרה זו נעשה שימוש ארעי בכל פלנטה מתפתחת במהלך השלבים המוקדמים של כלל העולמות המיושבים, למעט אלו הנמנים עם הסדרה השנייה.

בני התמותה הנמנים עם סדרה מספר אחת מאכלסים את עולמות החלל במהלך העידנים המוקדמים יותר של התפתחות האנושות, והם ניחנים בסוגים הפרימיטיביים ביותר של דעת אנושית. בעולמות רבים כאורנטיה של העידן הטרומ-אדמי, מספרים גדולים של בני-אדם פרימיטיביים מן הסוגים הגבוהים והמתקדמים יותר משיגים יכולת הישרדות, אך הם נכשלים בהשגת היתוך עם המכוון. במשך עידנים על-גבי עידנים, בטרם מעפיל האדם לרמה גבוהה יותר של רצון רוחני, שוכנים המכווננים בדעתם של יצורים נאבקים אלו במהלך חייהם הקצרים בגוף, וברגע שמתחילים המכווננים לשכון בקרבם של יצורים רצוניים אלו, מתחילות לפעול המלאכיות השומרות. אף שלבני התמותה הנמנים עם הסדרה הראשונה אין שומרות אישיות, יש להם שומרות קבוצתיות.

המכוון ההתנסותי נותר עם האדם הפרימיטיבי לאורך כל חייו בגוף. המכווננים תורמים רבות להתקדמותו של האדם הפרימיטיבי, אך הם אינם מסוגלים ליצור איחודים של נצח עם בני-תמותה מעין אלו. הסעד הארעי של המכוון תורם להשגת שני דברים: ראשית, המכווננים עצמם רוכשים ניסיון ממשי ורב-ערך של טיב האינטלקט האבולוציוני ושל אופן פעולתו, התנסות אשר ערכה לא-יסולא-בפז בהקשר של המגעים המאוחרים יותר בעולמות אחרים עם יצורים ברמת התפתחות גבוהה יותר. שנית, השהות הזמנית של המכוון תורמת רבות להכנת נושאייהם בני התמותה לאפשרות עתידית שיתכו עם הרוח. כלל הנשמות מבקשות-האל מסוג זה משיגות חיי-נצח באמצעות החיבוק הרוחני של רוח האם של היקום המקומי, ובכך הופכות לבנות-תמותה מרקיעות

מסמך 40

במסגרת תכנית היקום המקומי. אנשים רבים מאורנטיה של טרום העידן האדמי קודמו באופן הזה אל העולמות העליונים של שטניה.

האלים אשר ציוו כי בן התמותה יטפס מעלה אל רמות גבוהות יותר של אינטלקט רוחני, דרך עידינים ממושכים ורצופי מבחנים וקשיים התפתחותיים, מתחשבים במעמדו ובצרכיו של בן התמותה בכל שלב ושלב של הטיפוס; ולעולם הם הינם הוגנים וצודקים כלפיו באופן אלוהי, ואפילו גומלים לו חסד רווי-קסם בעת משפטיהם הסופיים של בני-תמותה נאבקים אלו של הימים המוקדמים של הגזעים המתפתחים.

סדרה מספר שתיים – בני-תמותה מסוגים שאינם מותכי-מכוונ. אלו הינם סוגים מיוחדים של בני-אדם אשר אינם מסוגלים להגיע לאיחוד של נצח עם מכוונניהם השוכנים. הסיווג המבחין בין בני-תמותה בעלי מוח אחד, לבין בעלי שניים או שלושה מוחות, אינו מהווה גורם המשפיע על ההיתוך עם מכוונ; כלל בני התמותה הללו דומים אלו לאלו, ואולם בני-תמותה מן הסוגים אשר אינם-מותכי-מכוונ מהווים סדר שונה לחלוטין – ומותאם באופן ניכר – של יצורים רצוניים. רבים מן הלא-נושמים משתייכים לסדרה זו, וכן קיימות קבוצות רבות אחרות אשר על-פי-רוב אינן מותכות עם מכוונ.

בדומה לסדרה מספר אחת, כל חבר בקבוצה זו נהנה מן הסעד של מכוונן יחיד למשך כל תקופת חייו בגוף. במהלך החיים הזמניים, מכווננים אלו עושים בעבור נושאייהם הארעיים את כל אשר נעשה בעולמות אחרים בעבור בני-תמותה הניחנים בפוטנציאל היתוך. לעיתים מזומנות שוכנים בבני התמותה מן הסדרה השנייה מכווננים בתוליים, ואילו הקשר של בני-תמותה מן הסוגים הגבוהים יותר מתקיים בעזרתם של משגוחים מומחים ומנוסים.

במסגרת תוכנית ההרקעה לרוממות היצורים ממקור חייתי, נהנים היצורים הללו מאותו שירות מסור שמעניקים בני האל לבני-תמותה מהסוג המצוי באורנטיה. שיתוף הפעולה השרפי עם המכווננים בפלנטות אשר אין בהן היתוך מסופק באופן מלא וזהה לזה המסופק לעולמות בעלי פוטנציאל ההיתוך; שומרות הגורל סועדות בספירות האלה ממש כבאורנטיה, ופועלות באופן דומה במהלך ההישרדות של בן התמותה, בעת שהנשמה השורדת הופכת למותכת-רוח.

כאשר תתקלו בעולמות העליונים בבני-תמותה אלו אשר עברו התאמה, לא תיתקלו בכל קושי שהוא לתקשר עימם. הם דוברים שם את אותה שפת מערכת, אם כי באמצעות טכניקה מותאמת. הוויות אלה זהות לסדר חיי היצורים הברואים שלכם בכל הנוגע למופעי הרוח והאישיות, והן נבדלות אך במאפיינים פיזיים מסוימים ובעובדה שהן אינן יכולות להיות מותכות עם מכוונן.

אין ביכולתי להשיב על השאלה מדוע סוג זה של יצורים לעולם אינו יכול להיות מותך עם מכוונני האב האוניברסאלי. אחדים מאיתנו נוטים להאמין כי נשאי החיים, במאמציהם ליצור הוויות המסוגלות להתקיים בתנאי-סביבה פלנטאריים יוצאי-דופן, ניצבים מול הצורך לערוך התאמות כה קיצוניות בתוכנית החיים התבוניים והרצוניים ביקום, עד שמטבע הדברים איחוד-של-קבע עם המכווננים הופך בלתי-אפשרי. לעיתים מזומנות שאלנו: האם זוהי תוצאה מכוונת או בלתי-מכוונת של תוכנית ההרקעה? ואולם, את התשובה לכך לא מצאנו.

סדרה מספר שלוש – בני-תמותה בעלי פוטנציאל היתוך עם מכוונן. בדומה לגזעים של אורנטיה, מוצאם של כל בני התמותה המותכים עם האב הינו מן החי. ואלו כוללים את טיפוס בני התמותה בעלי פוטנציאל ההיתוך עם מכוונן אשר להם מוח אחד, שניים או שלושה. בני אורנטיה משתייכים לסוג הביניים בעל שני המוחות, אשר עולה במובנים רבים, מן הבחינה האנושית, על הקבוצות בעלות המוח הבודד, אך מוגבל באופן מובחן בהשוואה לסדרים בעלי שלושת המוחות. ההבדל בין שלושת הסוגים הללו של מתת מוח-פיזי אינו מהווה גורם המשפיע על מתת המכוונן, על השירות השרפי, או על כל תחום אחר של סעד הרוח. ההבדלים האינטלקטואליים והרוחניים בין שלושת טיפוסים המוח מאפיינים אינדיבידואל יחידים, אשר אחרת הינם דומים ביותר במתת הדעת ובפוטנציאל הרוחני; הבדלים אלו הינם גדולים ביותר בעת החיים הארעיים, והם נוטים ללכת ולהתמעט עם חציית העולמות העליונים בזה אחר זה. החל ממטה המערכת ואילך, ההתקדמות של שלושת הטיפוסים הללו הינה זהה, ואף ייעודם הסופי בפרדיס הינו זהה.

מסמך 40

הסדרות הבלתי-נספרות. תיאורים אלו אינם יכולים להקיף את כלל הווריאציות המרתקות המצויות בעולמות האבולוציוניים. אתם יודעים שאחד מכל עשרה עולמות מהווה פלנטה עשירית, או פלנטה ניסויית, ואולם אינכם יודעים דבר על אודות יתר המשתנים הקובעים את מצעד הספירות האבולוציוניות. קיימים הבדלים רבים מכדי שנוכל לתארם, אפילו בין סדרי היצורים החיים שהתגלו, כמו שקיימים גם הבדלים בין פלנטות מאותה קבוצה, ואולם מסמך זה מבהיר את ההבדלים המהותיים בהקשר של נתיבת ההרקעה. ונתיבת ההרקעה הינה הגורם החשוב ביותר בכל שיקול של בני התמותה של הזמן והמרחב.

ובאשר לסיכויי ההישרדות של בן התמותה, הבה נבהיר אחת ולתמיד: כל נשמה, בכל שלבי קיומה כבת-תמותה, תשרוד, ובלבד שתפגין נכונות לשתף פעולה עם המכוון השוכן בה ושתציג רצון למצוא את האל ולהשיג מושלמות אלוהית, ויהיו רצונות אלו אפילו בבחינת הבהוב ראשוני וחיוור של ההבנה הפרימיטיבית של אותו "אור אמיתי המאיר לכל אדם אשר בא אל העולם".

6. בני האמונה של האל

הגזעים של בני התמותה מייצגים את הסדר הנמוך ביותר של בריאה תבונית ואישית. אתם, בני התמותה, נאהבים באופן אלוהי, וכל אחד מכם רשאי לבחור לקבל את הייעוד הוודאי של התנסות רבת-הוד, אך עדיין אינכם מסדר אלוהי מטבעכם; אתם הינכם בני-תמותה לחלוטין. ותוכרו כבנים מרקיעים ברגע שבו יתרחש ההיתוך, ואולם, בטרם התרחשות ההתמזגות הסופית של נשמת בן התמותה השורדת עם סוג כלשהו של רוח נצחית ואלמותית, מעמדם של בני התמותה של הזמן והמרחב הינו של בני אמונה.

עובדה נשגבת וכבדת משקל היא שיצורים חומריים כה נמוכים כבני האדם של אורנטיה הינם בני האל, בני האמונה של הגבוה ביותר. "וראו מה רבה אהבת האב אשר השפיע עלינו, עד אשר ניקרא אנו בני האלוהים". "המקבלים אותו בשמו, נתן עוז למו לראות כי בנים המה לאלוהים". ואף כי "טרם נגלה הדבר אשר תהיו", אפילו אז אתם "הינכם בני האלוהים באמונתכם"; "הן לא קיבלתם רוח עבדות לשוב ולירוא בה, כי אם את רוח משפט הבנים, אשר מעמו קוראים אתם 'אבא, אבינו'". ואמר הנביא אשר מקדם בשמו של האל הנצחי: "ונתתי להם בביתי יד ושם – הן טוב מבנים; שם-עולם נתתי להם, שם אשר לא ייכרת". "ויען כי בנים אתם, ושלח האלוהים את רוח בְּנוֹ בלבבכם".

כלל העולמות האבולוציוניים אשר בהם שוכנים בני-תמותה מעניקים מחסה לבני האמונה הללו של האל, בנים של חסד ושל רחמים, הוויות בנות-תמותה המשתייכות למשפחה האלוהית ועל-כן מכונות בני האל. בני התמותה באורנטיה רשאים להחשיב עצמם כבני האל משום ש:

1. אתם הינכם בנים של הבטחה רוחנית, בני אמונה; וקיבלתם עליכם את מעמד היותכם בנים. אתם מאמינים באמיתות העובדה של היותכם בנים, וכך הופכת עובדת היותכם בנים מעם האל אמיתית לנצח.

2. בן בורא של האל הפך לאחד מכם; ולאמיתו של דבר, הוא הינו אחיכם הבכור; ואם ברוח תהיו באמת אחים קרובים למשיח, למיכאל המנצח, כי אז תהיו חייבים להיות גם בניו ברוח של אותו אב אשר לכם ולו – הוא האב האוניברסאלי של הכול.

3. אתם הנכם בנים משום שרוח של בן ניגרה עליכם, והיא ניתנה לכל גזעי אורנטיה בחופשיות ובוודאות. רוח זו לעולם מושכת אתכם אל עבר הבן האלוהי, שהוא הינו מקורה, ואל עבר אב פרדיס, אשר הינו המקור של אותו בן אלוהי.

4. מתוך רצונו החופשי האלוהי נתן לכם האב האוניברסאלי את אישיותכם כיצורים. הוענקה לכם מנה מתוך אותה ספונטאניות אלוהית של פעולת רצון-חופשי שאותה חולק האל עם כל אלו העשויים להפוך לבניו.

מסמך 40

5. בקרבכם שוכן רסיס של האב האוניברסאלי, ולפיכך אתם קשורים במישרין אל האב האלוהי של כל בני האל.

7. בני-תמותה מותכי-אב

משלוח המכווננים, עובדתם היותם שוכנים, הינו אכן אחד מן המסתורין הבלתי-נתפשים של האל האב. רסיסים אלו מן הטבע האלוהי של האב האוניברסאלי נושאים עימם את פוטנציאל האלמוות בעבור היצור. המכווננים הינם רוחות אלמותיות, והאיחוד עימם מעניק חיי נצח לנשמת בן התמותה המותך.

הגזעים שלכם, גזעי בני-תמותה שורדים, משתייכים לקבוצה זו של בנים מרקיעים של האל. כעת הינכם בנים פלנטאריים, יצורים אבולוציוניים אשר נוצרו מן השתל של נשאי החיים, ואשר הותאמו על-ידי עירוני-חיים אדמי, ועדיין אתם בקושי מהווים בנים מרקיעים; ואולם, אתם באמת בנים בעלי פוטנציאל הרקעה – ואפילו לגבהים הרמים ביותר של הדר ושל הישג אלוהי – ואת המעמד הרוחני הזה של בנים מרקיעים תוכלו להשיג באמצעות האמונה והבחירה מתוך רצון-חופשי לשתף פעולה עם הפעילויות מוכונות-הרוח של המכוון השוכן. משתותכו לבסוף עם המכווננים שלכם לנצח, כאשר שניכם תהפכו לאחד, כפי שבמיכאל המשיח בן האל ובן האדם הינם אחד, או אז תהפכו למעשה לבנים המרקיעים של האל.

הפרטים על אודות נתיבת המכוון של הסעד השוכן בפלנטת מבחן אבולוציונית אינם חלק ממישמת; עיבודה של אמת כבירה זו מקיפה את מלוא נתיבתכם. אני כולל אזכור של פעילויות מסוימות של המכוון על-מנת לספק הצגה מלאה הנוגעת לבני התמותה מותכי-האב. רסיסים שוכנים אלו של האל מצויים עם סדר הווייתכם למן הימים המוקדמים של קיומכם הפיזי, במשך כל נתיבתכם בנבאדון ובאורוונטון, ודרך האוונה עד לפרדיס עצמה. ומשם ואילך, במסגרת ההרפתקה הנצחית, אותו מכוון ממש הינו אחד עמכם ושלכם.

אלו הם בני התמותה אשר עליהם ציווה האב האוניברסאלי, "היו מושלמים אתם, כשם שאנוכי מושלם הנני". האב העניק לכם מעצמו, שם מרוחו שלו בקרבכם; ומשום כך דורש הוא מכם מושלמות מרבית. הסיפור על אודות הרקעת בן האדם, מן הספירות של בני התמותה של הזמן אל המחוזות האלוהיים של הנצח, מהווה סקירה מסקרנת אשר איננה כלולה במסגרת משימתי, ואולם, ראוי שהרפתקה נשגבת זו תהא לימודו העילאי של האדם בן התמותה.

היתוך עם רסיס של האב האוניברסאלי שקול למתן תוקף אלוהי להישג העתידי הסופי של פרדיס, ובני-תמותה מותכי-מכוון שכאלה הינם הסוג היחיד של בני-אדם אשר חוצים כולם את מעגלי האוונה ומוצאים את האל בפרדיס. נתיבת השירות ביקום פתוחה לרווחה בפני בן-תמותה מותך-מכוון. איזה כבוד של ייעוד ואיזה הדר של הישג ממתנים לכל אחת ואחד מכם! האם אתם מעריכים כראוי את שנעשה בעבורכם? האם אתם תופשים את גדולת גבהי ההישג הנצחי הפרושה לפניכם? – ואת אפילו בעודכם גוררים את רגליכם בדרך החיים הנמוכה, הדרך המכונה "עמק הבכא"?

8. בני-תמותה מותכי-בן

בעוד שלמעשה כלל בני התמותה השורדים מותכים עם מכוונניהם באחד מן העולמות העליונים, או מייד עם הגיעם לספירות המורונטיות הגבוהות יותר, קיימים מקרים מסוימים של היתוך מעוכב, ואחדים מבני התמותה אינם חווים את הוודאות הסופית הזו של ההישרדות עד להגיעם לעולמות הלימוד האחרונים של מטה היקום; ואחדים מן המועמדים בני התמותה הללו לחיי-נצח נכשלים לחלוטין בהשגת היתוך הזהות עם מכוונניהם הנאמנים.

בני-תמותה שכאלו הוכרו בידי רשויות השיפוט כראויים לשרוד, ואפילו מכוונניהם, בעצם חזרתם מדיווינינגטון, הסכימו להרקעתם אל העולמות העליונים. הוויות שכאלה הרקיעו דרך מערכת, קונסטלציה ועולמות הלימוד של מעגל סאלווינגטון; והם נהנו מ"שבעים פעמים שבע" של הזדמנויות להיתוך, ועדיין לא היו מסוגלים להשיג אחדות עם מכוונניהם.

מסמך 40

כאשר מתברר שקושי מסוים בסנכרון מונע היתוך עם האב, מתכנסים בוררי ההישרדות של הבן הבורא. ומשכית-דין זה של בדיקה, המקודש בנוכחות נציג אישי של עתיקי היומין, קובע לבסוף כי אין בן התמותה המרקיע אשם בכל סיבה ניתנת לגילוי אשר בעטיה נכשל ההיתוך, הם מעידים על כך ברישומי היקום המקומי ושולחים כנדרש ממצא זה אל עתיקי היומין. או אז חוזר המכוון השוכן לדיונינגטון לשם קבלת אישור המשגוחים בעלי-האישיות, ועם עזיבתו מותך מייד בן התמותה המורונטי עם מתנה יחידנית מרוחו של הבן הבורא.

ממש כשם שבני התמותה מותכי-הרוח חולקים את הספירות המורונטיות של נבאדון, כך חולקים יצורים מותכי-בן אלו את שירותי אורונטון עם אחיהם מותכי-המכוון הנוסעים פנימה אל עבר אי פרדיס המרוחק. הם הינם אחיכם באמת ובתמים, ואתם תיהנו הנאה מרובה מחברתם בעודכם עוברים דרך עולמות האימון של יקום-העל.

בני התמותה מותכי-הבן אינם מהווים קבוצה גדולה, וקיימים פחות ממיליון מהם ביקום-העל של אורונטון. מלבד ייעוד של מגורים בפרדיס, הם שווים בכל אופן אחר לעמיתיהם מותכי-המכוון. הם נוסעים לפרדיס לעיתים תכופות בשליחות יקום-העל, אך לרוב הם אינם גרים שם באופן קבוע, משום שכקבוצה הם מוגבלים לגבולות יקום העל הילידי שלהם.

9. בני-תמותה מותכי-רוח

בני-תמותה מותכי-רוח מרקיעים אינם מהווים אישיות של המקור השלישי; הם נכללים במעגל האישיות של האב, ואולם הם הותכו עם חלקים יחידניים של רוח קודמת-לדעת של המקור והמרכז השלישי. היתוך שכזה עם רוח אינו מתרחש אף-פעם במהלך תקופת החיים הטבעית; הוא מתרחש אך ורק בעת התעוררות בן התמותה בקיום המורונטי בעולמות העליונים. אין כל חפיפה בחווית ההיתוך; היצור הרצוני מותך עם הרוח, עם הבן, או עם האב. אלו אשר מותכים עם המכוון או עם האב לעולם אינם מותכים עם הרוח או עם הבן.

העובדה שסוגים אלו של בני-תמותה אינם מועמדים להיתוך עם מכוון אינה מונעת מן המכוונים מלשכון בהם במשך תקופת חייהם בגוף בשר ודם. מכוונים אכן פועלים בדעתן של הוויות שכאלה במשך תקופת חייהם החומריים, אך הם אינם הופכים לאחד-לנצח עם הנשמות תלמידותיהם. במהלך השהות הזמנית הזו בונים המכוונים ביעילות את אותה בת-זוג לרוח מטבע בן-תמותה – הנשמה – בדומה למה שהם עושים במועמדים להיתוך עם מכוון. עד לרגע המוות בן התמותה, עבודת המכוונים זהה לחלוטין לפעולתם בקרב הגזעים שלכם, ואולם עם התמוססות המוות, המכוונים עוזבים לנצח את המועמדים הללו להיתוך-עם-הרוח, וממשיכים ישירות לדיונינגטון, מטה כל המשגוחים האלוהיים, ושם הם ממתינים למשימות החדשות של סדרם.

כאשר שורדים נמים שכאלו מקבלים את אישיותם מחדש בעולמות העליונים, מקומו של המכוון שעזב נתפש על-ידי חלק יחידני מרוח הסועדת האלוהית, נציגתה של הרוח האינסופית ביקום המקומי הנידון. עירוי-רוחי זה גורם ליצורים השורדים הללו להפוך לבני-תמותה מותכי-רוח. הוויות אלה שקולות לכם לחלוטין בהיבטי הדעת והרוח; הן אכן הינן בנות-זמנכם, והן חולקות את הספירות העליונות והמורונטיות במשותף עם סדר מועמדי ההיתוך שלכם ועם אלו אשר נועדו להיות מותכי-הבן.

קיים אופן ייחודי אחד שבו נבדלים בני-תמותה מותכי-רוח מאחיהם המרקיעים: זיכרון התנסותם האנושית כבני-תמותה בעולמות החומר אשר מהם הגיעו שורד את מות הבשר, הואיל והמכוון השוכן רכש לעצמו עותק רוח, או תרשומת, של אותם מאורעות בחיי האדם אשר להם נודעה חשיבות רוחנית. ואולם, בקרב בני-תמותה מותכי-רוח לא קיים מנגנון שכזה, אשר באמצעותו עשוי הזיכרון האנושי להמשיך ולהתקיים. תרשומות הזיכרון של המכוון הינן שרירות וקיימות, ואולם רכישות אלה מהוות נכסים התנסותיים של המכוונים אשר עזבו, ואינן עומדות עוד לרשות היצורים אשר בהם שכנו בעבר, אלו המתעוררים באולמות תחיית-המתים אשר בספירות המורונטיות של נבאדון כאילו היו הוויות ברואות חדשות, יצורים שאינם נושאים מודעות על קיום קודם.

מסמך 40

ילדים כאלה של היקום המקומי מסוגלים להחזיר לעצמם חלק גדול מן הזיכרון של התנסותם האנושית הקודמת, בשעה שזה מסופר להם מחדש בידי השרפים והכרובים העמיתים, ובאמצעות היועצות ברישומים של נתיבתם כבני-תמותה, אשר תויקו בידי המלאכיות הרשמיות. ואת זאת הם יכולים לעשות בביטחון מלא משום שהנשמה השורדת, אשר מקורה בהתנסות בחיים חומריים ובני-תמותה, אף שאיננה ניחנת בכל זיכרון שהוא של מאורעות החיים האנושיים, כן מצוידת ביכולת שיורית להכיר ולהגיב למאורעות בלתי-זכורים אלו של התנסות העבר.

כאשר מסופרים לבן-תמותה מותך-רוח אירועי התנסות העבר הנשכחים, מתקיימת בנשמת (זהות) שורד שכזה תגובה מיידית של הכרה התנסותית, אשר מעניקה בו-ברגע למאורע המסופר ניחוח רגשי של מציאות ואיכות אינטלקטואלית של עובדתיות; ותגובה כפולה זו מכוננת בנייה מחדש, הכרה ומתן תוקף להיבט בלתי-זכור של ההתנסות האנושית.

אפילו בעבור מועמדים להיתוך-עם-מכוון, רק אותן התנסויות אנושיות אשר היו בעלות ערך רוחני שמורות בבעלותם המשותפת של בן התמותה השורד ושל המכוון החוזר, ולפיכך הן חוזרות מיידית לזיכרון לאחר הישרדותו של בן התמותה. באשר לכל אותם מאורעות אשר לא היו בעלי משמעות רוחנית, אפילו אלו המותכים-עם-מכוון נדרשים להסתמך על תכונתה של הנשמה השורדת להכרה ולתגובה. ומכיוון שמאורע אחד עשוי להיות בעל משמעות רוחנית לבן-תמותה אחד ולא לאחר, מתאפשר לקבוצה של מרקיעים בני אותו הזמן ומאותה הפלנטה, לאגד יחדיו את זיכרונותיהם שנשמרו-על-ידי-המכוון וכך לשחזר כל התנסות משותפת אשר נודע לה ערך רוחני בחייו של אחד מהם.

בעוד שהיננו מבינים די טוב טכניקות כאלה של שחזור הזיכרון, איננו תופשים את טכניקת ההכרה של האישיות. אישיות אשר חברו בעבר זו לזו מגיבות הדדית באופן עצמאי יחסית מפעולת הזיכרון, וזאת על-אף שהזיכרון עצמו והטכניקות המשמשות לשחזורו נחוצות על-מנת להעניק לתגובה הדדית כזו של האישיות את מלוא עוצמת ההכרה.

שורד מותך-רוח גם מסוגל ללמוד רבות על החיים אשר חי בגוף, באמצעות ביקור חוזר בעולם שבו נולד בעידן הפלנטארי העוקב לעידן שבו חי. ילדים כאלו של היתוך-עם-רוח עשויים ליהנות מהזדמנויות אלה של חקירת נתיבותיהם כבני-אדם, משום שבאופן כללי הם תחומים לשרת בגבולות היקום המקומי. הם אינם חולקים את היעוד הגבוה והמרומם שלכם בסגל הסופיונות של פרדיס; רק בני-תמותה מותכי-מכוון והוויות מרקיעות אחרות אשר אומצו במיוחד מוכנסים לשורות של אלו הממתינים להרפתקת הנצח. בני-תמותה מותכי-רוח הינם האזרחים הקבועים של היקומים המקומיים; הם עשויים לשאוף לייעוד בפרדיס, ואולם הם אינם יכולים להיות בטוחים בו. בנבאדון, ביתם היקומי מצוי בקבוצה השמינית של העולמות המקיפים את סאלווינגטון, עולם יעד-שמימי אשר טיבו ומיקומו דומים במידה רבה למה שמדמיינות המסורות הפלנטאריות של אורנטיה.

10. גורלות המרקיעים

באופן כללי, בני-תמותה מותכי-רוח מוגבלים לגבולותיו של יקום מקומי; שורדים מותכי-בן מוגבלים ליקום-על; בני-תמותה מותכי-מכוון נועדו לחדור את יקום היקומים. הרוחות המותכות עם בני-תמותה מרקיעות לעולם לרמה שמהן באו; ישויות-רוח כאלה שבות בוודאות לספירת המקור הקדמון.

בני-תמותה מותכי-רוח הינם של היקום המקומי; ברגיל הם אינם מרקיעים אל מעבר לתחומי עולמם הילדי, אל מעבר לגבולות טווח החלל של הרוח המחדרת אותם. באופן דומה, מרקיעים מותכי-בן עולים אל מקור מתת הרוח, זאת הואיל וממש כשם שרוח האמת של בן בורא מתמקדת בסועדת האלוהית הנלווית, כך מיושמת "רוח ההיתוך" שלו ברוחות המחירותיות של היקומים הגבוהים יותר. ייתכן שקשה להסביר יחסי רוח אלו שבין הרמות של האל בעל שבעת ההיבטים ביקום המקומי וביקום העל, אך לא קשה להבחין בהם, משום שהם מתגלים בבירור באותן ילדות של הרוחות המחירותיות – הקולות הסקוראפיים של הבנים הבוראים. מכוון המחשבה, אשר מגיע מאב פרדיס, אינו נח עד אשר בן התמותה עומד פנים אל פנים אל מול האל הנצחי.

מסמך 40

המשתנה המסתורי בטכניקת החיבור, אשר בעטיו בן-תמותה איננו מותך או איננו יכול להיות מותך לנצח עם מכוון המחשבה השוכן, עשוי להיתפש כגורם המצביע על פגם בתוכנית ההרקעה; באופן שטחי, ההיתוך של בן עם רוח דומה לפיצוי על כשלים בלתי-מוסברים בפרט כזה או אחר של תוכנית השגת-פרדיס; ואולם, כלל המסקנות האלה בטעות יסודך; לימודנו כי כל ההתרחשויות האלה קורות מתוך ציות לחוקים המבוססים של שליטיו העליונים של היקום.

ניתחנו את הבעיה הזו והגענו למסקנה שאינה נתונה בספק שהעברת כלל בני התמותה לייעוד סופי בפרדיס תהא בלתי-הוגנת כלפי יקומי הזמן-מרחב, זאת לאור העובדה שחצרותיהם של הבנים הבוראים ושל עתיקי היומין היו תלויים אז לחלוטין בשירותי אלו אשר מצויים במעבר למחצות גבוהים יותר. דומה כי מן הראוי שממשלות היקום המקומי ויקום-העל תקבלנה כל אחת קבוצה קבועה של אזרחים מרקיעים; וכן מן הראוי שתפקודי מנהלות אלה יועשרו באמצעות המאמצים של קבוצות מסוימות של בני-תמותה מהוללים בעלי מעמד של קבע, אשר חבריהן יהיו המשלימים ההתפתחותיים של האב־דו־נְטָרִים ושל הסוסאטִיה. כעת נראה די בבירור שתוכנית ההרקעה הנוכחית מספקת באופן הולם למנהלות הזמן-מרחב קבוצות כאלה בדיוק של יצורים מרקיעים; ופעמים רבות תמהנו: האם כל זה מייצג חלק מכוון מתוכניתם החכמה-בכל של אדריכלי יקום האב, אשר נועדה לספק לבנים הבוראים ולעתיקי היומין אוכלוסיית מרקיעים קבועה, סדרי אזרחות מפותחים אשר יהפכו כשירים יותר ויותר לשם קידום ענייני עולמות אלו בעידינים היקומיים העתידיים לבוא?

העובדה שייעודם של בני התמותה משתנה כך איננה מוכיחה בהכרח, בצורה כזו או אחרת, שהאחד הינו גדול או קטן מן האחר, אלא רק שיש ביניהם הבדל. בפני בני-תמותה מותכי-מכוון אכן פרושה בעתיד הנצח נתיבה כבירה ומופלאה כסופיונים, ואולם, אין משתמע מכך כי הם מועדפים על-פני אחיהם. אין שום העדפות – ושום דבר איננו שירותי – בפעולת הברירה של התוכנית האלוהית להשרדות בני התמותה.

בעוד שבְּרִי שהסופיונים מותכי-המכוון נהנים מהזדמנויות השירות הנרחבות מכולם, עצם השגת ההישג הזה סוגרת בפניהם באופן אוטומטי את הסיכוי להשתתף במאבק – הנפרש על-פני עידינים – של יקום מסוים או של יקום-על כלשהו, וזאת מן התקופות המוקדמות יותר והמבוססות-פחות ועד לעידינים המאוחרים יותר והמבוססים של הישג מושלמות יחסי. הסופיונים רוכשים התנסות נהדרת ורחבת-יריעה של שירות ארעי בכל שבעת המגזרים של היקום המקיף, ואולם, על-פי-רוב הם אינם רוכשים את אותו ידע אינטימי על אודות יקום מסוים אחד, ידע אשר כבר כעת מאפיין את מותכי-הרוח הוותיקים שבסגל ההשלמה של נבאדון. יחידים אלו נהנים מההזדמנות להיות עדים למצעד ההרקעה של העידינים הפלנטאריים, כפי שאלו נפרשים אחד אחד בעשרה מיליון עולמות מיושבים. ובעת השירות המסור של אזרחי היקום המקומי הללו, מתווספת התנסות על-גבי התנסות עד אשר מלאות הזמן מבשילה את אותה איכות גבוהה של תבונה הנוצרת הודות להתנסות ממוקדת – תבונה בעלת סמכות – ודבר זה כשלעצמו מהווה גורם חיוני בהתייצבותו של כל יקום מקומי.

וכפי שקורה בעבור מותכי הרוח, כך גם מתרחש בעבור אותם בני-תמותה מותכי-בן אשר השיגו מעמד של משכן קבע באוורסה. כמה מן ההוויות האלה מגיעות מן העידינים המוקדמים ביותר של אורוונטון, והן מייצגות גוף ההולך ומצטבר באיטיות של תבונת התבוננות-מעמיקה, אשר תורם תרומות מתעצמות-לעולם של שירות לרווחת יקום העל השביעי ולהתייצבותו בסופו של דבר.

אין אנו יודעים מהו הייעוד הסופי של סדרים נייחים אלו של אזרחי היקום המקומי ויקום העל, אך אפשרי ביותר כי – בשעה שסופיוני-פרדיס יהוו את חוד-החנית בהרחבת גבולות האלוהיות במערכות הפלנטאריות של רמת החלל החיצון הראשונה – אחיהם מותכי-הרוח ומותכי-הבן למאבק ההרקעה האבולוציוני ימשיכו לתרום תרומה אשר תתקבל בברכה לתחזוקת שיווי המשקל ההתנסותי של יקומי העל אשר הפכו מושלמים, בעודם עומדים הכן לקבלת זרם עולי-הרגל הנכנס לפרדיס, ואשר עשוי, באותו יום רחוק, לשטוף פנימה דרך אורוונטון ודרך הבריאות האחיות שלה כמבול עצום של חיפוש-רוח שיגיע מגלקסיות החלל החיצון האלה, אשר כעת אינן ממופות ואינן מיושבות.

מסמך 40

בעוד שרוב מותכי-הרוח משרתים דרך קבע כאזרחי היקום המקומי, לא כולם עושים כן. אם שלב כזה או אחר של הסעד שלהם ביקום דורש את נוכחותם האישית ביקום העל, אזי מתבצעות בקרב אזרחים אלו התמרות כאלה של הוויה אשר תאפשרנה להם להרקייע ליקום הגבוה יותר; ועם הגעתם של השומרים השמימיים ובידם הנחיות להציג בני-תמותה מותכי-רוח שכאלו בחצרות עתיקי היום, הם מרקיעים כאמור, ואינם שבים לעולם. הם הופכים להיות משרתי יקום העל, ומשמשים דרך קבע כעוזריהם של השומרים השמימיים, למעט הבודדים מתוכם אשר מזומנים בתורם לשירות בפרדיס ובהאוונה.

בדומה לאחיהם מותכי-הרוח, מותכי הבן אינם חוצים את האוונה ואף אינם מגיעים לפרדיס, אלא אם כן עברו קודם התמרות מסוימות של שינוי. מסיבות טובות ומספקות, שינויים כאלו בוצעו בשורדים מותכי-בן מסוימים, והוויות אלה תמצאנה פה ושם בשבעת מעגלי היקום המרכזי. וכך מספרים מסוימים, הן של בני-תמותה מותכי-בן והן של בני-תמותה מותכי-רוח, אכן מרקיעים בפועל לפרדיס, ואכן משיגים מטרה אשר במובנים רבים הינה שקולה לזו הממתנה לבני התמותה מותכי-האב.

בני-תמותה מותכי-אב הינם סופיונים בפוטנציה; ייעודם הוא האב האוניברסאלי, ואותו הם אכן משיגים. ואולם, במסגרת עידן היקום הנוכחי, הסופיונים, כשלעצמם, עדיין אינם בחזקת משיגי ייעוד. הם נותרים יצורים בלתי-שלמים – רוחות מדרגה שישית – ולפיכך הם בלתי-פעילים במחוזות האבולוציוניים בעלי מעמד של קדם-אור-וחיים.

משסופיון בן-תמותה מאומץ בידי השילוש – קרי הופך לבן ששולש, כדוגמת שליח רב-עוצמה – או אז משיג אותו סופיון ייעוד, לכל הפחות למשך העידן הנוכחי של היקום. שליחים רבי-עוצמה וחבריהם עשויים שלא להיות רוחות מדרגה שביעית במובן המדויק, ואולם, בנוסף לדברים אחרים, מעניק להם האימוץ של השילוש את כל אשר סופיון ישיג אי-פעם כרוח מדרגה שביעית. לאחר שבני-תמותה מותכי-בן או מותכי-רוח משולשים, הם עוברים דרך התנסות פרדיס יחד עם המרקיעים מותכי-המכוון, אשר להם הם זהים אז בכל העניינים הנוגעים לניהול יקום-על. בני בחירה או בני הישג אלו ששולשו הינם, לכל הפחות לעת עתה, יצורים שלמים, בניגוד לסופיונים, אשר בעת הנוכחית הינם יצורים בלתי-שלמים.

וכך, בסיכומו של דבר, לא יהא זה ראוי כלל להשתמש במילים "נעלה יותר" או "פחות" בעת שמשווים בין ייעודי סדרי הבנים המרקיעים. כל בן אל שכזה חולק את אבהותו של האל, והאל אוהב באותו אופן את כל בניו-יצוריו; הוא אינו נושא פנים כלפי ייעודי ההרקעה יותר מאשר כלפי היצורים העשויים להגיע לייעודים שכאלו. האב אוהב כל אחד מבניו, וחיבה זו אינה פחות אמיתית, קדושה, אלוהית, בלתי-מוגבלת, נצחית וייחודית – אהבה אשר ניתנת לבן *הוא*, ולבן *הוא*, באופן יחידני, אישי ובלעדי. ואהבה שכזו מאפילה לחלוטין על כל העובדות האחרות. היות בנים הינו היחס העילאי שבין היצור לבורא.

כבני-תמותה, יכולים אתם להכיר כעת את מקומכם במשפחת הבנים האלוהיים, ולהתחיל לחוש בחובה לאפשר לעצמכם ליהנות מן היתרונות שהוענקו לכם בחופשיות כה רבה במסגרת ועל-ידי תוכנית פרדיס להישרדות בן התמותה, תוכנית אשר הורחבה והוארה באמצעות ניסיון חייו של בן של מתת. כל אפשרות וכל כוח סופקו לכם על-מנת להבטיח כי לבסוף תשיגו את ייעוד המושלמות האלוהית בפרדיס.

[הוצג על-ידי שליח רב-עוצמה המסופח זמנית לסגל של גבריאל מסאלווינגטון.]